

มณฑกานตี เชื่อมชีวิต : การพัฒนารูปแบบเพื่อลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในประเทศไทย. (MODEL DEVELOPMENT FOR REDUCTION OF INTIMATE PARTNER VIOLENCE PROBLEM IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ดร. อุษณีย์ พึ่งปาน, 215 หน้า.

ความรุนแรงในครอบครัวยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมไทย การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบเพื่อลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและเพื่อวัดประสิทธิภาพของรูปแบบดังกล่าวในการลดปัญหาความรุนแรงในชีวิตคู่ โดยรูปแบบการลดปัญหาความรุนแรงในชีวิตคู่นั้น พัฒนามาจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ชายที่เป็นผู้กระทำความรุนแรง 10 คน และผู้หญิงที่เป็นเหยื่อความรุนแรงในชีวิตคู่ 10 คน รวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาได้รูปแบบการลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่สามีและภรรยามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รูปแบบกิจกรรมประกอบไปด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมแยกกลุ่มชายหญิง และส่วนที่สองเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมแบบคู่สามีภรรยา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ถึงสาเหตุความรุนแรง ผลกระทบ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคู่ ในส่วนการทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพของรูปแบบนั้น ใช้วิธีการกึ่งทดลองโดยการสุ่มพื้นที่ทดลองอย่างง่าย 2 กลุ่ม โดยมีผู้คู่สามีภรรยาที่มีปัญหาความรุนแรงในชีวิตคู่สมัครใจเข้าร่วมกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน โดยกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมกิจกรรมรวม 8 วัน หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว มีการติดตามผลที่ 1, 3, และ 6 เดือน แบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถาม 4 ส่วนคือ ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ข้อคำถามเกี่ยวกับความขัดแย้งในครอบครัว ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของคู่ชีวิต และข้อคำถามเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในชีวิตคู่ ผลการศึกษาพบว่า คู่สามีภรรยาที่เข้ากลุ่มทดลองสามารถลดความรุนแรงในชีวิตคู่ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญตลอดระยะเวลาการติดตามที่ $p\text{-value} < .05$ โดยการลดความรุนแรงในชีวิตคู่นั้น ประกอบไปด้วย 1. ข้อขัดแย้งภายในครอบครัวลดลง 2. พฤติกรรมความรุนแรงของคู่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ และ 3. การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในชีวิตคู่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหยื่อความรุนแรงทางใจ กล่าวโดยสรุปรูปแบบการลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวนี้สามารถเป็นทางเลือกหนึ่งในการช่วยลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้โดยปรับให้เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มประชากรต่อไป

วิทยาลัยสาธารณสุขศาสตร์
COLLEGE OF PUBLIC HEALTH SCIENCES
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สาธารณสุข

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อนิติต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

1285746258

5279406953 : MAJOR PUBLIC HEALTH SCIENCES

KEYWORDS: MODEL DEVELOPMENT / REDUCTION / INTIMATE PARTNER VIOLENCE / THAILAND

MONTAKARN CHUEMCHIT: MODEL DEVELOPMENT FOR REDUCTION OF INTIMATE PARTNER VIOLENCE PROBLEM IN THAILAND. ADVISOR: USANEYA PERNGPARN, Ph.D., 215 pp.

Intimate Partner Violence (IPV) is a significant problem in Thai society. This study aimed to develop the Reduction of Partner Violence model (RPV model) to reduce IPV among married or cohabiting couples and to examine the effectiveness of the RPV model. The RPV model was developed from qualitative study by in-depth interview the voluntary 20 cases; 10 male perpetrators and 10 female victims and related documentary study. The model addresses change at the victim and perpetrator level consists of 2 parts; the first part is separated by gender-specific group and the second part is couple focus approach in order to encourage participants to analyse causes of violence, examine the negative effects of violence, build an alternative non-violent behavior, and enhance a good relationship between the couples. For testing the model effectiveness; two communities were chosen by simple random sampling; one was the experimental area (n=40) and the second was the comparison area (n=40). The participants were married or cohabiting couples who have been facing intimate partner violence. The participants in the intervention group attended 8 days program activities. After attending the program, the participants were evaluated at 1, 3, and 6 months follow up. The questionnaire consisted of 4 parts; Socio-demographic characteristic, Conflict in the family, Partner's Violent Behavior, and Violent Victimization. The study found that the participants who joined the RPV model reduce intimate partner violence significantly better than those in the control group all through study period (p-value <.05). The reduction of intimate partner violence comprised of 1) Reduce Conflict in the family 2) Reduce Partner's Violent behavior particularly Partner's Psychological Violent Behavior and 3) Violent Victimization especially the Psychological Violent victimization. In conclusion, the RPV model can be considered as an effective alternative for reducing violence between partners, however, the application of the RPV model at another area should consider the context of socio-demographic characteristics and the nature of the populations.

Field of Study: Public Health Sciences

Student's Signature

Academic Year: 2013

Advisor's Signature

1285746258

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสุพรรณบุรี
 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสุพรรณบุรี
 COLLEGE OF PUBLIC HEALTH SCIENCES
 CHULALONGKORN UNIVERSITY